

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Naročnina na 1/4 leta 5 Din., na posamezni naslov 6-25 Din. V inozemstvo mesečno 6 Din. Od 1. julija doma 6 Din. več, v inozemstvo 12 Din. več. Doma se lahko v blagi plača.

IZHAJAJO VSAKO NEDELO.

Uredništvo i uprava M. SOBOTA, Križova ul. 4.

Cena oglasov: Cela stran 800 Din., mali oglas do 35 reči 10 Din., više vsaka reč 1 Din. Med tekstem so oglas 15% dražji. — Popust od 5—50%. — Pošt. ček. pol. št. 11.806.

Krek — dobrotnik naroda!

Naš narod ima može, ki stojijo visoko nad svojim časom kak istinski velikani duhá i srcá. Takši možjé so narodi proroki, voditelje, dobrotniki. V njih se je nabralo i pokazalo najbolše, ka narod premore, iz njihove delavnosti se vse to najbolše znova povrača nazaj v narod, da ga prekvasi, naj obrodi sad za vse čase...

Človek, ki je dao vse svoje duševno i te lovno bogastvo za Slovence, je *Janez Evangelist Krek*. Letos 8. oktobra je minolo petnajset let od njegove nagle smrti. Vsa Sloveoija se ga je spominjala, tudi Slovenska krajina se ga naj spomni, ár je njegov velki duh obimao tudi njo i jo želo združiti z brati!

Evangelist Krek je takši velikan i takšega pomena za naš narod, da niti cela kniga nemre pravično popisati. Zato moramo na tom mestu samo na kraci poglednoti njegovogo življenje i delo. Priporočamo pa našim društvam, da si zimos dobro poglédnejo na svojih sestankaj Krekovo delo.

Janez Ev. Krek se je narodo 27. novembra 1865. leta pri Sv. Gregori nad Sodržico na Dolenjskom kak sin vučitelja. Oča njemi naskori mro, zato se je preselo z materjov v Selce nad Škofjo loko na Gorenjskom. Tu med lepimi bregami je preživlao svoje počitnice pri materi, ki je bila dobrotnica siromakov. V Ljubljani je opravo gimnazijo. Kazao je velke duševne zmožnosti, posebno bistrost i veselost. Lejko bi se odločo za duhovniški stan, ar je želo svoje življenje darivati preganjanim i trpečim. Gda je bio posvečeni, so ga poslali v Beč, gde je nadaljavao bogoslovno včenjé i postao doktor bogoslovja. Postano je profesor v ljubljanskem bogoslovju i začno svoje velko delo za lepšo prišestnost Slovincov.

Prvo delo, ki se ga je poprijao, je bilo pisanje za katoličanske novine. Krek je bole kak rto drugi spoznao s svojim globokim znanjom i poznanjom svojega časa, da so novine tista pot, po šteroj prihaja v dušo ljudstvi vse dobro i slabo — po tom, kakše so novine! Do konca svojega življenja je pisao med vsakim, tudi najvékšim delom neizmerno dosta člankov za novine. Poleg toga je pisao tudi pripovisti, v šterih je kazao krivico, ki jo delajo ništerni, šteri majo bogastvo i moč. Skrb za kmeta i delavca — to je bio cil, ki si ga je postavio Krek za delo svojega življenja. I zaistino, tak je prekvaso vse slovensko politično, društveno, gospodarsko — vse življenje, da je mimo njega i njegovoga dela ne mogeo iti nišče i ešče dugo nede mogeo.

Vido je Krek, da se slovenskomi kmety slabo godi. Bogatini, trgovci, krčmarje so posojivali za visiki interes siromakom penoze. Po Kranjskom so drli kmety, da je

Dr. Janez Ev. Krek.

bila strahota. Eden sam človek — *Krek* se je postavio proti vsem. Spoznao je, da je v združeni moč i rešitev. Če se narod združi, edino te lejko dosegne duševno i gospodarski napredek. Najprle je začno zbirati dijaško mladino i s tem začno vzgajati pomočnike za velko delo, ki je čakalo njega i njegove prijatele. Z ednim pa je v malom začno to, ka je nadaljavao naskori v velkom — iz male družbe miadine je vzraslo po vsem Slovenskom mnogo gospodarskih i izobraževalnih društév — vse Krekovo delo. Najprle je osnovao katoliško delavsko društvo za delavke i prvo konsumno društvo, ki je delavcom skrbelo razmerno ceno vse življenjske potreboče. Istočasno je začno družiti tudi kmečko ljudstvo. Priporočao je ustanavljanje posojilnic, ki bi naj rešile kmety iz rok odiračov s tem, da bi davale pösodo z malim interesom. Poprijao se je tudi ustanavljanja *zadrug*, ki bi naj pomagale, da se kmet postavi na lastivne noge i sam odločuje svojo srečo. Dnes so po vsjoj Sloveniji posojilnice i zadruge tak razširjene, da je to nekaj posebnoga — i vse to je bilo Krekovo delo!

Rano se je Krek poprijao politike, ar je vido, da trbe ljudstvo zagovarjati i braniti. Kak politika so ga spoštivali tudi njegovi neprijatelje, ar so vidili v njem poštenoga, nesebičnoga človeka. Meo je izreden govorniški dar, tak da je potegno za sebov ljudske množice i premagao nasprotnike. Njegovo politično delo je bilo ogromno, on je vodo dugo časa bivšo Slovensko ljudsko stranko. Višek njegovoga politič-

„Slovinci“, najbolšemi dnevniki v Jugoslaviji, kak priznavajo celo angleški listi, ob 60 letnici obstoja, prav iz srca častitajo naše — „NOVINE“.

noga dela pa je bila takzvena majska deklaracija, to je izjava, štero je 30. maja 1917. dr. Anton Korošec prečteo v bečkom parlamentu. Miseo za to izjavo je dao ravno Krek. Njena vsebina je bila ta: slovenski i hrvaški poslanci, združeni v Jugoslovanskom klubu, želejo, da se ustanovi samostojna država Jugoslovancov, ki so živeli v Austriji i na Vogrskom. To je bio začetak naše države Jugoslavije! Zato ostane Krekovo ime za vsigdar združeno z njenim postankom. Krek je bio goreči Slovan; znao je vse slovenske jezike, pri vsakoj priliki je navdšavao ljudi za slovansko bratstvo. Vido je, da se Slovinci v Austriji i na Vogrskom ne obeče nikaj dobroga, zato je želo, da se osamosvojijo i združijo z ostalimi južnimi Slovani v samostojno državo. Četudi je bio že betežen, je glaso med narodom miseo na oslobojenje i združenje, dočakao pa ga je ne. Ne samo po vsjoj Sloveniji, tudi na Horvaškom je hodo i gučao ljudstvi od samostojne jugoslovanske države. Žmetno betežen se je povrno domo i 8. oktobra 1917. je pri svojem prijatelji plebanoši v Št. Janži na Dolenjskom zavolo srčne kapi nagloma premino. Njegov sprévod je bio ogroman, gde so ga sprevodili k Sv. Križi v Ljubljani, gde kaže lepi spomenik njegov grob: Dva orjaka stojita globoko sklonjeniva. potopleniva v žalost — podoba njegovoga naroda, ki je zgübo svojega velkoga sina i dobrotnika ravno te, gda bi njemi bio najbolje potreben.

Krek je bio izreden človek, kakšega smo Slovinci pred njim ešče ne meli i ga tudi naskori ne dobimo. Preprosti duhovnik, ki je svojo zadnju robačo i suk-njo razdelo med siromake — je bio voditeo vsemi narodi. Množina je že napisanoga, kakši je bio Krek i ka je včino za nas — iz vsega toga neprestano čütimo, da je meo velikansko moč nad ljudmi, da je znao vsakomi dati pravo reč, vsakomi včiniti dobroto.

Krek je bio pun istinske *lúbezni* do vseh siromakov. „Mož — dober kot vsakdanji kruh!“ je zapisao slovenski pesnik po njegovoj smrti. Želo je, dati najprle vsakšemi kruh i vse potrebno za življenje — edino te rad sprejme duševno bogastvo znanje, edino te se naseli v njegovu dušu lúbezen i pravičnost. Iz toga Krekovoga mišljenja so vzrasle neštevilne zadruge, posojilnice, delavske hižice v Ljubljani itd. Na toj podlagi gospodarskoga zboljšanja i osamosvojitve je zidao Krek prosvetno delo za duševni napredek slovenskoga ljud-

Svet reši samo lúbezen Jezušovih ran! V te namen širite Novine!

stva. Čas pred Krekom je ne dosta skrbno, da bi ljudstvo zvin šolskoga znanja kaj več zvedelo. Najne so bile ešče malo razširjene, knjige ešče menje. Zdaj so se pa začnola ustanavljati prosvetna društva, ki so širila čit i lübezen za vse lepo i dobro po slovenskoj zemli.

Kak politik je bio Krek vsigdar zastopnik slovenskoga ljudstva. Zahtevao je, naj pride do reči vsaki človek, naj se vsa uprava i vlada podredi haski naroda i vlada naj bo samo predstavnica parlamenta. Bio je neizprosni v boji za svoje mišljenje, neizprosni protivnik vsega, ka je bilo proti njegovomi narodi.

Mi vsi živlemo sad Krekovoga dela i düba. Zato smo dužni, da toga dühá pravichnosti i lübezni spoznavamo, po njem delamo, da ostane med našim narodom večni — Krekov düh!

Politični pregled.

V Mehiki se začinja novo preganjanje krščanstva. Papa je izdao okrožnico, v šteroj primerja položaj katoliške cerkve v Mehiki s preganjanji katoličanstva v Rusiji. Zato sv. oča zove katoličane v Mehiki, naj se združijo v katoliškoj akciji. Predsednik mehške republike je nato naznalo, da bo dao zapreti vse katoliške cerkve, če papa ne spremeni svojega stališča. Parlament je sprejeo resolucijo, šteta zahteva, da predsednik izžene z dežele papovoga odposlanca. V Mehiki se palik pripravla novi kulturni boj, šteta bode razmere v itak že razdrapani državi ešče bole poostro.

Vogrsko išče nemškoga prijateljstva. Vogrsko vlado je prevzeo bojni minister Gömbös, Bethlemov pristaš. Gömbös je izdao obširen gospodarski program, šteta naj pomaga sircmaškomi vogrskomi kmeti. Vlada je sestavljena od mladih ljudi, šteta so odločno proti trianonski pogodbi i za dobre odnošaje do Nemčije. Nova vla-

da se lejko smatra za zmago nemškoga pa italijanskoga vpliva nad francuskim. I zavolo toga se zna mednarodno-politični položaj v srednji Europi spremeniti.

Volitve v Nemčiji. Dne 9 nov. voli nemški narod novi državni zbor. Nemški listi že zdaj pišejo, da vdeležba pri volitvaji ne bo velika, zato ka so to že v Nemčiji letos tretje volitve.

Vsem!

Zapustivši svoje mesto kot primarij bolnice v Murski Soboti smatram za svojo dolžnost, da se zahvalim vsem onim, ki so mi v dolgih letih mojega delovanja na čelu tega zavoda na katerikoli način pomagali pri ustvaritvi in razvitku naše bolnice. Zahvaliti se pa hočem tudi celokupnemu občinstvu, ki je v času ene cele generacije spremljalo moje delovanje z največjo pozornostjo in ga podpiralo v vsakem smislu.

Kot primarij bolnice se poslavljam od občinstva, kot privatni zdravnik pa stojim tudi nadalje na razpolago vsem, in sicer od zdaj naprej ves dan.

M Sobota, 12. oktobra 1932.

Dr. ŠKRILEC MIHAL.

Slovenska krajina.

Slomškova proslava, ki se bo vršila po Martinovom tisto nedelo v Črensovcih, je dobila za govornika preč. g. Dr. Meško Jožefa iz Maribora. Naprej naznanjamo to, ka se v obilnoj meri vdeleži proslave posebno mladina, šteta so g. Meško teliko skrbi i trüda posvetili.

Plebanoški izpit je napravio g. Bankan Števan, črensovski kaplan. Čestitamo.

— **Marijini Listi za mesec oktober** se zdaj razpošilajo. Jako lepi so. Dövršen je

življenjepis blažene Imelde. O kak lepo je to! Potem od svete meše, istinska zgodba od najbolje zapuščene purgatoriumske düše, lepe pesmi i druge zgodbe.

— **Naročnikom v Franciji.** Meseca julija je nekak poslal v tiskarno 39 Din. 50 par, meseca augusta pa 68 Din. 25 par. Ar imen nevemo, prosimo, naj javijo na upravo v M. Soboto, Križova 4, šteta je poslal to naročnino v tiskarno. Od banke naj zednim pošle potrdilo.

— **Bogojina je mela obisk.** Pri večih hišaji je bilo pred par dnevi odnešeno več kokoši. To je zdaj že tretji slučaj v jeseni.

Davčna uprava v Lendavi. Na naše uredništvo prihajajo pritožbe, da se godijo večkrat na davčnoj upravi nerednosti, zavolo šteta naših kmetje morejo precü časa žrtvovati. Prosimo, da se več kaj takšega ne dogaja.

— **Agitacija za „Novi čas.“** Nekši gospod je agitirao med našimi kmetskimi dečki za „Novi čas.“ Gda so njemi dečki povedali, da mi mamö že 19 let Novine, zakaj nam trbej ešče drugi list, je ne znao drugoga povedati, kak to, da so Novine že stare i so ne za denešnji čas.

— **Bogojina.** Pred začetkom šole je bila premeščena gospodična učiteljica Rezika Bertoncelj v Turnišče i v Bogojini je ostalo njeno mesto prazno, Zdaj je pa ministerski odlok, da je gospodična nazaj premeščena v Bogojino, gde v kratkom prevzeme svoje mesto. Vüpamo, da se bo med bogojančari tudi v bodoče dobro počütüla.

Razglas. Na podlagi naredbe g. ministra pravde z dne 20. 9. 1932, šteta 94836 in v smislu razpisa g. predsednika ministerskega sveta z dne 17. 9. 1932 šteta 2037 se uvedejo pri podpisanem sodišču od 1. oktobra t. l. naprej neprekinjeno uradne ure in sicer vsaki dan všteta tudi soboto od 8 do 14. ure. Vložišče je odprto od 8 do 13 ure. Poveritve kot do sedaj. — Predstojništvo okrajnega sodišča v Dol. Lendavi, dne 1. oktobra 1932. Preds. 392. 7/32-1.

Janko Kersnik:

Kmetska smrt.

Ranocelnik je odhajajoč postal malo na stopnicah pod vežo in Anton mu je odšteta plačilo.

„Ne vem, bode li kaj z očetom ali ne! Umrli bodo skoro gotovo!“ je menil zdravnik in potegnü rameni kvišku. Hči je je na glas zajokala, sin Anton pa ni izpremenil lica, niti zinil besede.

Pozno na večer je bilo, ko so stali vsi domačini okrog očetove postelje. Tudi par sosedov je bilo navzočih.

„Nesreča, to je nesreča!“ je zmajeval z glavo sosed Češek. „Umrli boš, Planjavec — umrl — tega noben pader ne ozdravi.“ — Saj je tudi ta, naš — tako dejal!“ je pritrdil Anton. Starec je čul te besede, pa niso mu bile strašne; nasprotno — kakor tolažilo so mu zveneje.

„Uh uh uh“ je zajecal; ali to je bil le dušek telesnim bolečinam. Mati Planjavka je čepela na klopi pri peči, pa jokala ni več, edina hči je včasü še zahtela. Mati je sosedu Češku pošepetala nekaj na uho. „Planjavec — kaj — ko bi po možé poslal? Dobro je, če človek uredi, kar je treba.“

Starec se je ozrl z medlim očesom vanj. „Kaj praviš?“ je dejal. To je bilo prvo vprašanje, prvi govor po duhovnikovem odhodu.

„I po može pošljimo — testament napravi!“ je vpil Češek in poizkusil se nasmehniti. „Saj tako ni nič — vse ni nič!“ je pristavil polagoma, pa nihče ni vedel, kaj ni nič ali kaj misli sosed s to besedo.

„Katere pa hočete?“ je vprašal Anton, ko oče ni odgovoril. „Češek je tu“ je rekel bolnik počasi; „potem pa Bonček.“ „Še eden mora biti,“ je silil Češek, ki je bil izvedenec v takih stvarih. Planjavec je premišljaj. „Kaj pa Kodre?“ Planjavec je molče odmajal z glavo. „Ta je baba,“ je zinila hči. „No, pa — Mrtinkovec?“

Bolnik je pritrdil kimajoč in pol ure pozneje so sedeli vsi trije sosedje v sobi in tlačili in vžigali svoje pipe.

„Oh, oh, oh!“ je vzdihoval venomer Mrtinkovec in „umrl bode, umrl bode,“ je trdil glasno Češek.

„Kako pa bodeš, Planjavec?“ je vprašaj Bunček.

„Uh uh uh!“ je dejal ta in položil glavo po strani proti zidu. Od domačinov je samo Planjavka ostala v sobi; otroci in posli so bili šli vunkaj po opravkih, ki so jih kar izbirali. Nekoliko trenutkov je bilo tiho v sobi, le od ure poleg vrat se je čul enakomerni: „tik, tik, tik.“

Bolnik je prvi izpregovoril. „Zemljišče naj bode Antonovo,“ je dejal počasi in v dolgih odmorih, „drugim pa osemsto, Micki pa še kosilo in posteljo in skrinjo, če se omoži.“ „Forej bališče?“ je vprašaj Češek. „Ne, samo posteljo, pa skrinjo!“

Potem so zopet vsi molčali. Pa pokopati me mora — z dvema gospodom!“ — „In za sv. maše?“ vpraša Bunček. „Što goldinarjev za rimske maše, pa za cerkev tudi petdeset goldinarjev!“

„Pa za sedmino?“ se je oglasil Mrtinkovec. „Tudi sedmino mora napraviti.“ „Kar reci — koliko!“ je silil Mrtinkovec, ki je že zdaj požiral sline v mislih, kako se bo jelo in pilo na sedmini.

„Bo že vedel in bode vedel!“ je zavrnil bolnik, ki je govoril vse razločno, dasi pretrgano.

Molčali so sedaj, akoravno jim je bilo vsem še nekaj na jeziku. In ker nihče sosedov ni zinil, se je oglasila Planjavka tam izza peči: „Kaj pa meni?“

„Materi pa — doto, ki jo ima v zemljišču, in pa živež do smrti — pa — kot — pa — obleko.“

„In drugega nič?“ je zajavkala staraka; „torej za to sem se trudila in delala kakor črna živina?“ Spustila se je v glasej jok.

„Saj sem se jaz tudi!“ je vzdihnil Planjavec.

„Da me bodo na stare dni od hiše podili! To sem prislužila!“ je tarnala ženica.

Pa nihče izmed mož ni imel razuma za njeno bolest.

„Kaj pa dolgovi?“ pravi Češek, „je li kaj dolga?“ „Saj ve vsakdo zanj!“ je mrmral bolnik. „Cerky je tristo goldinarjev, pa Juretovemu Pavlu za usnje petnajst gol-

— Širitelje, sobočkoga okraja naj pridejo dnes, 23. oktobra v Soboto v staro Martinišče, Križova 4 po velikoj božoj službi. Velika boža služba se začne v farnoj cerkvi ob 10. Včasih po božoj službi naj pridejo i prinesejo nabrano naročnino. Te dneve damo kalendar v tisk i moramo naročiti pa naprejplačati papir. Zato naberite i prinesite vso naročnino, ki ide do konca leta.

— Novine bodo dnes teden velike. Gospod vrednik neso bili en čas doma, zato smo davali samo 4 stranske. Odsehmao bodo pali večkrat osemstranske.

— Tretjeredniški kongres v Črensovcih se je v najlepšem redi vršil dnes teden. Do osemsto ljudi je poslušalo navdušeno predgo g. Kolenc Franca, tajnika kat. akcije od žive vere sv. Frančiška i od njegove lübezni do siromakov. Po navuki se je vršil kongres v Našem Domi. Najprej je prečeto tajniško i blagajniško poročilo. To poročilo svedoči od življenja v odbori za zidanje Dom sv. Frančiška. Lansko leto je sprejetih i odposlanih do 300 pisemskih edinic, darov je pa prišlo notri okroglo 88 jezero dinarov. Vso poštnino vsa leta plačujejo naši listi. Vredni so zato tople podpore. 25 oralov krasnih šum je izplačanih popolnoma, čistoga je pa ostalo letos jan. 1. ešče okroglo 182 jezero dinarov. Potom je predsednik pozdravo vse navzoče, njim prečte od cerkvene oblasti potrjena pravila za postavljanje dobredelnih kuhinj, Doma sv. Frančiška i vseh od lübezni navedenjenih njegovih naprav, se je zvalo namesto betežnoga blagajnika Čigan Matjaša novi blagajnik Stanko Ivan iz Žižkov, za pregledjuvača računov sta se pa zvolila Ferencak Jožef iz Gomilice pa Špilak Jožef iz Brezovice. Predsednik prosi vse navzoče, naj z vüpanjom do smilenoga Boga širijo miseo za postavitev doma siromakov, ar je to jako velika potreba. Zatem pa prosi g. Kolenc Franca, da obdrži svoj

dinarjev in Gostinčarju polupeti goldinar na pijači.

Sosedje so kimali; za cerkveni dolg so znali vsi, za druga dva ne, ali vedeli so, da je to vse Planjavec je bil trden kmet.

„Torej meni nič več?“ je dejala mati še enkrat. — „Dosti bode imel plačevanja!“ je mrmral Planjavec. „Kje bo jemal?“

„To je moje plačilo! Beračit in prosjačit pojdem.“ „Uh uh-uh!“ je zatulil bolnik naglas.

Hči Micka je stopila v sobo in skoro za njo še drugi; poznali so, da je oporoka gotova.

Planjavec je zopet v steno gledal. Mraz ga je jel izpreletovati polagoma, potem vedno silneje, da se je postelje tresla.

„Umril bodem!“ je rekel zdajci naglas in se krčevito skušal vzkloniti kvišku.

„Luč, luč!“ je vpila dekla, „Molite, molite!“ je velel Bunček in mati Planjavka je pričela moliti na ves glas; vsi so poklekoli po tleh, samo Anton na klop ob peči. Preden so izmolili par očenašev za verne duše v vicah, je imel Planjavec vse zemeljske skrbi in bolečine za seboj. Ženske so jele jokati, moški pa so se razšli na vse kraje.

Zdaj živi Antonov rod na Planjavi; trd in mehak, sirov in nežen, krepek in zdelan, samogolten in dobrasrčen, dober in slab — kakor si ga ogledaš. Pa kadar mrjó ti ljudje — jaz sem jih že videl mreti — smrti se ne bojé! (Konec.)

govor od dužnosti smilenja do siromakov. Gospod tajnik je v krasnih rečaj dokazao po navuki i zgledi samega gospoda Jezusa Kristusa našo veliko dužnost lübezni i smilenja do siromakov. Z genlivimi zgledi je kazao na grozno nevolu, štera je dnesden na sveti i na tisto trdosrčnost, štera se ne gene nad njov. Opominao nas je, naj nikdar ne pravimo, če siromak pride knam: „pá“ je prišo. Te „pá“ mora mreti pri našoj hiši. Če nemamo kaj dati, dobro reč voščimo, pa je zadosta, a nikdar ne kažimo nevole nad prošniki. Te nesrečni „pá“ nam vzeme vso nebesko plačilo. Nazadnje je omeno zgled siromaškoga dečka, ki je za siromaške stariše proso neki milodar. Dobro oblečen gospod ga je za to lübezen grdo skregao. Deček je mirno i tužno odgovoro: „Gospod, zakaj ste tak trdi?“ To tužno pitanje toga nedužnoga siromaškoga deteta je obsodba tistih trdih src, ki dnes tüdi samo sebe gledajo, svojega brata, trpečega bližnjega pa neščejo vpamet vzeti. Pa vrednost, štero majo, njim je Bog samo na posodo dao pa i nesamo za nje, nego i za drugo deco svojo, za vse trpeče lüdi, ki so njim bratje. Lepi govor je do skuz geno poslušalce, ki so po njem z popolnim zadovolstvom šli proti svojemu domu i netili v svojih srcaj še vekšo lübezen do bližnjega.

V zagovor častitega moža Antona Martina Slomškega.

V smislu zakona o tisku prosim cenjeno uredništvo „Novin“, da blagovoli priobčiti v svojem listu naslednji popravek:

Ni res, da bi jaz na občnem zboru „Zavednosti“ 29. avg. t. l. rekel „ka so Novine nikaj ne vredne zatogavolo, ar pišejo od Slomškega“, kot so to Novine prinesle v št. 40. z dne 2. oktobra t. l. na prvi strani, pač pa je res, da sem rekel, da so Novine za nič zato, ker ne prinašajo člankov, ki bi se bavili z aktualnimi problemi naših ljudi. Navedel sem za primer da nikakor ni primerno, da Novine kot tedenski in 4 stranski list večkrat zaporedoma prinašajo dolge članke o Slomšku, ko bi zadostoval en sam članek. Nikakor pa nisem trdil, da so Novine slabe zaradi tega, ker pišejo o res velikem možu Slomšku. Nikdar nisem izjavil, da Novine tega ne bi smele priobčiti, kot se to trdi na koncu dotičnega članka.

Na Dunaju, 4. oktobra 1932.

Z odličnim spoštovanjem
Titan Janez, medicinec.

AGRARNE ZADEVE

Agrarna in gospodarsko-podporna zadruga javla svojim kotrigam, ka bodo dnes teden posvečena priloga Novin zadrugi. Vsaka kotriga te zadruga naj do srede 10 vüre predpoldnom v Soboti na upravi Novin prek da, če ma kaj za oglašati v to številko. Kotrigam agrarne in gospodarsko-podporne zadruga brezplačno objavimo, če majo kaj za odajo ali želejo kaj kúpiti.

Pošta.

Horvat Marika, Verzej. Dao sam ti vse liste poslati. Povej g. prefekti, naj opotijo pismo nožo, ka tebi dostavi, ne drugomu. Pošli mi pooblastilo, ka se tiste reči tam prek lejko odajo. Tak bo najbolše. **Rajbar Franc, Carleres est Verzej.** Izrebane srečke objavili. **Kološa Stefan, Fe-nauil.** Kalendar dobite pred novim letom. Naročnina je plačana.

Proda se posestvo z hišo i gospodarskim poslopjem

25 oralov zemlje, gorice, živina in poljsko orodje. Vse skupaj se proda takoj! Podrobnosti se poizvejo pri IVAN ŠILEC posestniku Spodnja Senarska p. Sv. Trojica v Slovenskih goricah. 2

KLAVIR še v zelo dobrem stanju se po ugodni ceni proda. Več se zve v Prekmurski tiskarni v Murski Soboti.

Dva gospoda želita stanovanje, če mogoče z vso oskrbo. — Ponudbe CIRIL VAJT — Hotel Krona Murska Sobota.

NERVOZNI PRERANO VMERAJO!

Ali ste opazili pri sebi čiravno samo tu pa tam štero od naslednjih znamenj bližajoče se živčne oslabelosti?

Hitro razburjenje, nerazpoloženje, drgetanje kotrig, nemirnost, bitje srca omedlevični napadi, tesnoba, nepečnost, nemirne senje, neočutljivost posameznik telovnih delov, plašljivost, razdraženost pri guči, šumenje, düh, poželenje po omamilih: tobaki, alkoholi, čaji, kavi, šumenje v vübah ali miglanje pred očmi, naval krvi, tesnoba, mühavost, odpoved spomina ali guča, prevelka nagnjenost ali odvatnost. Če se pojavi pri Vas štero od teh znamenj nervoznosti, edno bole ali pa več ob tistom časi,

te so Vaši živci istinsko oslabileni i potrebüjejo okrepcila

Ne püstitite toga vñemar, ar tomj lahko sledijo naskori resne smetnje düševnih zmožnosti kak nesmileni guč i nej navadna dela, hitra telovna prepelost i rana smrt. Vseedno, odked zvara Vaša živčna oslabelost, pozavlem Vas samo, da mi pišete. Drage vole Vam

zobstonj i poštnine prosto odkrijem

enostaven način, šteri Vam bo pripravo veselo iznenadenje. Mogoče ste že izdali za razna sredstva dosta penez, dosegnoli ste pa v najbolšem slučaji samo kratko trpeče zbugšanje. Vörvlite mi, ka poznam pravi način,

kak trbe odpomočili slabosti Vaših živcov.

Te način prinese zednim tüdi zbugšano razpoloženje, veselje do življenja, moč i delazmožnost, kakpa, pisao mi je že ništerni, da ga je zevsema prerodo. To potrdjavlejo tüdi izjave zdravnikov. Stane Vas samo edna dopisnico. Pošlem Vam jako poučno

knjigo popolnoma zobston.

Či Vam je ne mogoče taki pisati, si shranite te oglas.

Nabiralna pošta:

ERNST PASTERNAK, Berlin SO
Michaelkirchplatz No. 13. Abt. 890.

Dijaško polje

Misli k letošnjemu pešizletu „Zavednosti.“

Precej časa smo ostali na vrhu hriba pri cerkvi sv. Trojice. Nikomur se ni mudilo naprej. Solnce je bilo že precej visoko nad nami, ko smo se končno vendarle zganili in se vrnili v župnišče. Tu nas je čakala malca. Zamašili smo si prazna mesta in potem smo se poslovili. Slovo je bilo težko, kajti človek se vedno nerad loči od dobrih ljudi in od kraja, kjer se mu dobro godi. — Č. g. dekanu Jeriču se na tem mestu pristrčno zahvaljujemo za vse nam izkazane dobrote. Če nas bo še kdaj usoda zanesla v tisti kraj, se bomo še oglasili pri Vas in sicer malo bolj zgodaj kot smo se ob tej priliki.

No in naša falduga jo je z vojaškim korakom mahala po lendavski cesti in sicer v južno smer proti Muri. V župnišču so se nam pridružili še trije člani in tako je postala naša četa mogočnejša in glas naše pesmi veličastnejši. Peli smo kot truma angelov. Pa nismo samo peli; tudi naša godala so prišla ob tej priložnosti do veljave bolj kot kdaj prej ali pozneje. Starejši Kebelečan je vihtel svoj lok po vijolini kot srednjeveški vitez sabljo in sviral je kot cigan. Tudi predsednik je pokazal na vijolini svojo muzikalično spretnost. Mlajši iz Kebele je brenkal na bisernico. Pridni in potrpežljivi Goričanec pa je enakomerno in krepko udarjal takt na bugaraji, pa še na brač je nekdo brenkal.

Lahko si mislite, kakšna senzacija je bila to za lendavsko občinstvo, ki nima kadarkoli prilike videti in slišati takšne reči. Vse je hitelo na ulico pogledat, kaj se godi. Z odprtimi usti so poslušali ljudje naše petje in našo godbo. In ko smo jim zapeli svojo himno, so se mrko spogledali. Mnogi niso mogli verjeti, da je res, kar vidijo in slišijo. —

— Mi pa smo peli in svirali, pa nam je šlo na smeh. Mlademu človeku, ki je še v svojem bistvu ne pokvarjen, ki se ne zna hliniti pred svetom, je pač težko zabraniti, da ne bi pred vsemi ljudmi zakričal tega, kar čuti v svojem srcu. Ne bi smel delati tako, ker svet sovraži resnico, zlasti danes. Ampak mlad človek je neizkušen in ne zna lagati. Zato se večkrat zgodi, da mlademu godcu na njegovi lastni glavi razbijejo gosli, ker je pač mlad in neizkušen ter svira resnico.

Navdušenje v nas se dolgo ni poleglo. Šli smo že po cesti, ki vodi iz D. Lendave proti M. Središču in naš koncert še ni bil končan. Pevci so še peli in godci svirali. Bil je to res veličasten pohod iz D. Lendave, naj reče kdor kar hoče. (Dalje.)

NEDELA po risalaj tridvajseta.

Vu onom vremeni, Kda bi gucao Jezuš vnožini, ovo eden poglavar je pristopo i molo ga je govoreči: Gospodne, hči moja je zdaj mrla; ali hodi i položi roko tvojo na njo i živela bode. I gori stánovši Jezuš nasledüvao je njega i vučenicke njegovi. I ovo zenska vu krvávom otoki bodoča dvanájset let, pristopila je odzajaj i doteknola se je krajine gvanta njegovoga. Ár je právila vu sebi: či se doteknem samo gvanta njegovoga, zdrava bodem. Obrnovši se pa Jezuš i njo vidévši, pravo je: vüpaj se hči: vera tvoja je tebé zdravo včinila. I ozdráville je ženska od one vöre. I gda bi prišao Jezuš vu hižo poglavára i vido bi žvegláre i vnožino smečeno, velo je: odstopte; ár je ne mrla deklička, nego spi. I osmijávali so se ž njega. I kda bi vövrženo bilo lüdstvo, notri je šo i prijao je njeno roko i gori je stánola deklička. I vö je razišao té glás po vsjoj tistoj zemli. (Mat. IX.)

Kupim še nekaj **jabolk** Kanada (Pariz) prvo vrstno blago od 3000 kg. naprej. Plačljivo pri prevzemu. Takojšnje ponudbe na naslov: **DORE, Hotel Orel — Maribor.**

Prostovoljna javna dražba nepremičnine.

Pri okrajnem sodišču v Murški Soboti soba št. 19. se vrši v ponedeljek, dne 24. oktobra t. l. prostovoljna javna dražba nepremičnine polovice parcele št. 433 d. o. Murska Sobotica (Kardošev vrt). Cela parcela meri 729 kv. sežnjev. Dražbeni pogoji so na vpogled pri okrajnem sodišču v M. Soboti, soba št. 19 med uradnimi urami.

Okrajno sodišče v Murški Soboti
odd. I., dne 17. X. 1932. Dr. Šumenjak.

Odaja lova!

Županstvo občine Beltinci naznanja, da se bo občinski lov oddal v zakup po javni dražbi dne 22. oktobra 1932 ob 15. uri v sobi občinske pisarne v Beltincih za dobo šest let.

Beltinci, dne 15. oktobra 1932.

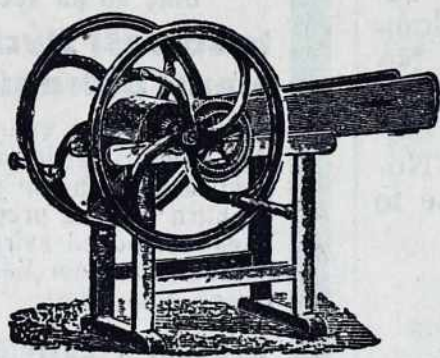
PETERKA MARTIN, župan.

NAZNANILO!
Naznanjam cenjenemu občinstvu, da sem se s svojo trgovino preselil na cerkveni trg v hišo g. Bartanič. Prosim cenj. občinstvo za nadaljnji obisk moje trgovine. S spoštovanjem
NEMETHY ŠTEFAN, trgovec
z mešanim blagom v Dolnji Lendavi.

Vabilo. Zadruga „TISKARNA SV. DRUŽINE V ČRENŠOVCIH, z podružnico v M. SOBOTI“ r. z. o. z. vabi svoje člane na redni občni zbor, ki se bo vršil v Črenšovcih, dne 6. novembra v hiši št. 8. popoldne ob 3 s sledečim dnevnim redom: 1.) Volitev načelnstva i nadzorstva; 2.) Sprememba pravil; 3.) Slučajnosti. — Če bi te občni zbor ob določenom časi ne bi bio sklepčen, se vrši pol vüre kesnej na istom mestu i z istim dnevnim redom novi občni zbor, ki sklepa valano ne gledoč na številno navzočih članov.

BLAGO ZA BLAGO

vedno v veliki zalogi.

Za vso blago se vzeme tudi v zamenjeno vse vrste poljske pridelke, kakor pšenico, rž, ječmen, koruzo, krompir

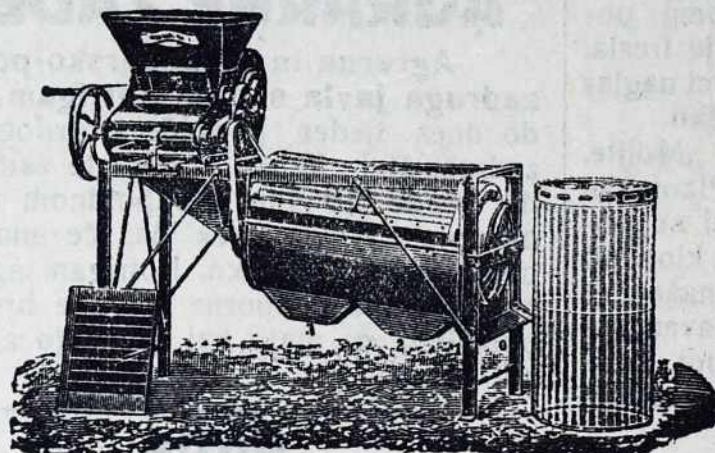
—: —: i. t. d. —: —:

BREZ PENEZ

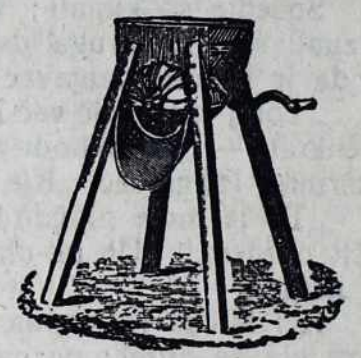
Vse vrste poljedelske mašine

sejalne, slamoreznice, reporeznice, Trijerje, Alfa kotle, vinske preše, mline za grozdje, motorje, mlatilnice itd.

Nadalje vse vrste umetna gnojila kak: Tomašalak, Superfosfat, kalijevo sol, apneni dušik, nitrofoskal, cement, mašin-

BLAGO ZA BLAGO

Vsaki, ki si želi kupiti poljedelske stroje, ali sploh kako drugo blago, ki je zgoraj navedeno, njemu vzamem v račun poljske pridelke po **najvišji dnevni ceni** a blago njemu zaračunam po **najnižji dnevni ceni**, tak ima vsak interesent **dvojni hasek**.

VEDNO VELIKA RAZSTAVA GOSPODARSKIH STROJEV SAMO PRI
ČEH FRANC, trgovina z mešanim blagom Murska Sobotica.